

Van Syrië naar kerk in Rotterdam

Samer Alzawhri krijgt zijn nieuwe werkschoenen met stalen neuzen.
SANNE DONDERS

Dominique de Vries (tweede van links) gaat de statushouders opleiden tot bouwvakkers.
SANNE DONDERS

Er wordt druk gepast. Het is een van de eerste stappen in hun nieuwe carrière.
SANNE DONDERS

ROTTERDAM

Een toekomst opbouwen in Nederland, daar worden negen Syrische mannen mee geholpen. Ze mogen de twee jaar aan de slag bij het Capelse bouwbedrijf DSPPM.

SALWA VAN DER GAAG

„Ik ben niet naar Nederland gekomen om hier geld en eten te krijgen en niks te doen”, zegt Samer Alzawhri. Hij ontvluchtte Syrië twee jaar geleden met zijn

vrouw en drie kinderen. „Ik ben hierheen gekomen voor de veiligheid, om een betere toekomst aan mijn kinderen te kunnen geven. Daar wil ik graag voor werken. Ik wil onafhankelijk zijn.”

Toekomst

Hij is een van de mannen die met een leer- en werktraject start bij het Capelse bouwbedrijf DSPPM. Welzijn Capelle heeft dit traject opgezet en het moet statushouders helpen om een toekomst op te bouwen in Nederland. In plaats van thuis te zitten, gaan ze aan de slag bij een bedrijf dat past bij hun achtergrond in het land van herkomst. Ze leren beter Nederlands te spreken en worden opgeleid zodat ze de juiste diploma's kunnen behalen om uiteindelijk een echte baan te krijgen.

Eigenaar van het bouwbedrijf, Dominique de Vries (66), heeft de mannen met open armen ontvangen. De Syriërs gaan aan een bijzonder project werken. Ze klussen in de pastorie van de Heilige Familiekerk aan de Bergsingel in Rotterdam-Noord. Daar komen elf jongens tussen de 16 en 23 jaar te wonen die een verstandelijke beperking of vorm van autisme hebben.

De rest van de kerk wordt omgebouwd tot een intensief zorgcentrum voor kinderen met ernstige chronische ziekten. Zo komt er een verpleegkundig kinderdagverblijf dat doet denken aan de voormalige plek in de Pallieterburghut in Capelle waar ernstig zieke kinderen werden verzorgd.

Bouwval

De pastorie ziet er nu nog uit als een bouwval maar in september moeten de elf kamers en badkamers al klaar zijn. „Er moet

nog veel gebeuren. Het is fijn dat de Syriërs aan de slag gaan. Ze zijn erg enthousiast”, zegt eigenaar De Vries te midden van gestripte muren en bergen bouwmaterialen.

Waarom hij deze mensen een kans wil geven? „Ze komen uit hele lastige situaties. Ze zijn niet voor niets gevlucht. Ik stel me dan altijd voor hoe dat tijdens de Tweede Wereldoorlog was. Deze mensen hebben ook zulke vreselijke dingen meegemaakt.”

Hij wilde helpen. „Ik hoorde dat ze niet aan de bak kwamen. Terwijl bouwvakkers op het moment heel erg gewild zijn. Maar het is wel belangrijk dat ze weten hoe het hier werkt en dat ze Nederlands spreken. Als een collega om een gipsplaat vraagt of een stuk gereedschap, moet je wel weten waar hij het over heeft.”

Dat is het idee achter dit traject. De mannen werken niet alleen mee, maar worden ook opgeleid. De eerste twee maanden geeft De Vries twee keer per week les. „Ik heb vijftig jaar ervaring in de bouw dus ik weet inmiddels wel waar ik het over heb. Zij komen uit een woestijnklimaat. Hier heb je te maken met kou en vocht. Daar moet je in de bouw rekening mee houden.”

Barmhartig

„Natuurlijk kost het tijd, maar als ik het niet doe, komen ze nergens. Ik heb geen medelijden met ze, maar ik wil wel barmhartig zijn. Ik doe het niet voor het geld of om er zelf beter van te worden.”

De nieuwe werknemers ontvangen in eerste instantie nog gewoon een uitkering, maar als ze het goed doen en de benodigde papieren behalen neemt De Vries ze aan. Of ze kunnen solliciteren bij een ander bedrijf.

De 48-jarige Maher Abdullah kan niet wachten om weer aan de slag te gaan. Hij heeft er zin in maar vindt het ook spannend. In Syrië was hij timmerman. „Ik hoop dat ik het goed ga doen tijdens dit project zodat ik werk kan krijgen”, zegt hij.

Hij is nu twee en een half jaar in Nederland. „De Nederlanders heten ons heel erg welkom. Ik wil ook iets terug doen. Ik wil laten zien hoeveel de Nederlanders aan de Syriërs kunnen hebben.”

De Vries wil dat zijn werknemers multi inzetbaar zijn. De negen mannen hebben allemaal een achtergrond in de bouw. „Maar veel hielden zich bezig met één specialisme zoals schilderen of stucen. Ik vind het belangrijk dat ze bouwvakkers worden die alles kunnen.”

Alzawhri die twee jaar geleden met zijn vrouw en drie kinderen naar Nederland kwam, was lasser in zijn geboorteland. „Maar verf spuiten deed ik ook en ik kan bijvoorbeeld ook helpen met stucen of bij werkzaamheden van de loodgieter.”

Hij is blij dat hij in Nederland een bestaan op kan bouwen. „Het was een moeilijke beslissing om hierheen te komen, maar het is hier zoveel beter dan in Syrië. Het was daar altijd gevaarlijk. Het leven is daar heel moeilijk en dat wil je niet voor je kinderen. Vrouwen werden verkracht door soldaten, kinderen werden ontvoerd.”

Nuttigs

De Capelse burgemeester Peter Oskam gaf gisteren het officiële startsein van het leer- en werktraject in de Heilige Familiekerk. „Dit is een prachtig gebouw. Hier moet iets nuttigs mee gebeuren. Tegelijkertijd willen we statushouders een mooie toekomst geven en ervoor zorgen dat ze de kwaliteiten die ze hebben kunnen gebruiken”, sprak hij in de kerk. „Het is zo belangrijk om nuttige dingen te doen. Natuurlijk moeten nieuwe Nederlanders zich

aanpassen en leren ze nieuwe normen en waarden, maar het is juist ook mooi dat ze hun eigen cultuur meebrengen en die van ons verrijken.”

Ook oud-wethouder Eric Faassen was bij de aftrap. Hij heeft zich als wethouder hard gemaakt om het leer- en werktraject van de grond te krijgen en bedrijven hiervoor warm te maken.

De negen Syriërs hoorden alle woorden trots aan. Ze waren 's ochtends zo snel mogelijk uit de moskee gekomen waar ze het einde van de ramadan hadden ingeluid. „Ik heb zin om te gaan werken. Ik wil iets doen”, zegt Mohamed Hamza (45). „In Syrië was ik belastingambtenaar, maar ik heb ook geschilderd. De bouw is voor mij daarom de beste optie.”